

SXEDIO.FE2

12.5.1946: Ο ΕΚΛΟΓΙΚΟΣ ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗ ΔΕΡΒΗ ΚΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΟ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΤΟΥ 1946

Στις 8 Μαΐου 1946 συνήλθαν σε συνεδρία τα μέλη του Κυπριακού Εθνικού Κόμματος, ΚΕΚ και ενέκριναν τον συνδυασμό της Δεξιάς για τις δημοτικές εκλογές της Λευκωσίας και του οποίου θα ηγείτο ο Θεμιστοκλής Δέρβης.

Ο Δέρβης ανέφερε ότι όλοι οι δημοτικοί σύμβουλοι που υπηρετούσαν μέχρι τότε θα κατέρχονταν με το συνδυασμό εκτός από το Ζήωνα Σώζο, ο οποίος για δικούς του λόγους δεν ήθελε να μετάσχει.

Τη θέση του Σώζου ανελάμβανε ένας νέος πολιτικός "ένας υπέροχος πολίτης", όπως είπε ο Δέρβης, ο Ανδρέας Σπύρου Αραούζου (μετέπειτα υπουργός Εμπορίου της Κυπριακής Δημοκρατίας).

Στον Αραούζο δόθηκε για λίγο ο λόγος και "βαθύτατα συγκινημένος" κατά τον " Νέο Κυπριακό Φύλακα "(9.5. 1946) ηυχαρίστησε διά τας υπέρ αυτού εκδηλώσεις και έδωσεν όρκον να υπηρετήση με όλας του τας δυνάμεις την πόλιν που τόσον ηγάπησεν".

Ετσι το συνδυασμό του Δέρβη αποτέλεσαν εκτός του ιδίου οι πιο κάτω συνεργάτες του δημάρχου Λευκωσίας από το παρελθόν: Γ. Πούλιας, Ν. Τοφαρίδης, Πολ. Γρηγοριάδης, Μ. Μιχαηλίδης, Ι. Υψηλάντης, Ι. Σπυριδάκης και Ανδρέας Αραούζος.

Στις 12 Μαΐου 1946 ο Δέρβης έδωσε στη δημοσιότητα το προεκλογικό του πρόγραμμα.

Για το εθνικό θέμα ιδιαίτερα τόνιζε:

"Πιστοί και ακριβείς εκτελεσταί του ρηξικέλευθου έργου, το οποίον από 17ετίας επιτελείται διά την εκ βάθρων αναδημιουργίαν και πρόοδον της Λευκωσίας, απευθυνόμεθα και πάλιν προς τους αγ. συμπολίτας διά να εκθέσωμεν τας ολίγας

αδράς γραμμάς το πρόγραμμα μας διά την προσεχή διετίαν "εάν η λαϊκή ετυμηγορία μας ήθελε τάξη και πάλιν φρουρούς των συμφερόντων της και κερβέρους της εθνικής καμουφλαρισμένης κοσμούσας μετά την υποχειριών και αιχμαλώτων της.

Ως Εθνικός συνδυασμός κατερχόμενοι εις τας προσεχείς δημοτικές εκλογάς έχομεν πλήρη συναίσθησιν των εθνικών μας καθηκόντων. Η επίλυσις του εθνικού μας ζητήματος και η εθνική μας αποκατάστασις θα είναι, όπως και εις το παρελθόν, ο καθοδηγητήριος φάρος πάσης δράσης μας".

Στις 11 Μαΐου η εφημερίδα "Ελεύθερος Τύπος" που πρόσκειτο προς την Αριστερά απαντούσε στην ενέργεια του Δέρβη να σχηματίσει συνδυασμό με ένα μακροσκελές άρθρο στο οποίο του υπενθύμιζε τη συνεργασία του όσο και του ΚΕΚ με τους Αγγλους:

"Ο κ. Δέρβης το πήρε απόφαση. Θα κατεβεί στις εκλογές ηγούμενος "εθνικόφρονος" συνδυασμού. Θα ιδρώσει να πείσει τους Λευκωσιάτες πως αυτός μονάχα και η παρέα του είναι οι "εθνικοί" και οι "ακραιφνείς πατριώται" του τόπου αυτού, θα χαρακτηρίσει όλους τους άλλους σαν "αντεθνικούς" και "απάτριες" και θα ζητήσει για λογαριασμό του την ψήφο του λαού.

Ο κ. Δέρβης ο αξιωματικός της Βρειτανικής Αυτοκρατορίας. Ο κ. Δέρβης ΟΒΕ, τώρα πως συνδυάζεται το γεγονός πως ο κ. Δέρβης είναι ο μόνος "εθνικός" ηγέτης του τόπου μας, με το γεγονός ότι ο Πάλμερ εκόλλησε στα στήθεια του το εγγλέζικο παράσημο του αξιωματικού της αυτοκρατορίας αποτελεί για τους κυρίους "εθνικόφρονας" του ΚΕΚ μιαν άλυτην ασφαλώς σπαζοκεφαλιάν. Γιατί ή ο κ. Δέρβης θάταν ένας πραγματικός αγωνιστής των εθνικών δικαίων του λαού, οπότε ποτέ δεν θα τούκανε αυτό το χατήρι ο Πάλμερ ή ο κ. Δέρβης πρέπει να πείσει τον Λαόν ότι και ο Πάλμερ ήταν και αυτός "εθνικόφρων" ώστε να κάμει αξιωματικόν της βρειτανικής αυτοκρατορίας τον κύριον δήμαρχον μας, για την υπερεθνική του δράση. Πως θα λύσει αυτή την σπαζοκεφαλιά ό κ. Δέρβης.

Μα το μαστίγωμα δεν σταματά ίσαμε δω. Υπάρχουν

πολλά που πρέπει να ακούσει ο λαός. Υπάρχουν πάρα πολλά άγνωστα πράγματα ως τα σήμερα που πρέπει να αποκαλυφθούν για να τα μάθουν όλοι και αυτά ακόμη τα μέλη του ΚΕΚ. Ο κ. Δέρβης και η ηγεσία του Κυπριακού "Εθνικού" Κόμματος πρέπει να λάμψουν μπροστά στο λαό και ιδιαίτερα τους ψηφοφόρους της Λευκωσίας από τους οποίους δίχως ντροπή ζητούν την ψήφο, όπως πραγματικά είναι και όχι όπως θέλουν να φαίνονται. Τους υποσχόμεθα να τους κάμουμε πανηγυρικά τα αποκαλυπτήρια τους αυτά. Όχι όπως τους βλέπουμε μεις. Μα όπως τους βλέπει αυτή η ίδια η Κυβέρνηση, με τους "επιθυμητούς" σκοπούς της οποίας συναντούνται πλήρως επί όλων των σημείων.

Και πρώτα. Ήταν ο Αύγουστος του **1944**. Ο σερ Κόσμο Πάρκινσον βρισκόταν στην Κύπρο. Στην Κύπρο. Ολόκληρος ο λαός ετοιμαζόταν να δαδηλώσει προς τον Επίσημον αντιπρόσωπον του Υπουργού τους εθνικούς του πόθους. Επικεφαλής του λαϊκού Εθνικού αγώνα βρισκόταν, ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ όχι ο φιλοτομαρισμός του κ. Δέρβη και του κόμματος του, μα οι τίμιοι αγωνιστές του Ανορθωτικού Κόμματος του Εργαζομένου Λαού. Μάλιστα κύριοι κομμουνιστικοφάγοι. Τα παιδιά του ΑΚΕΛ των συντεχνιών, των Μικροκαταστηματαρχών, τα παιδιά της αγροτιάς μας, τα παιδιά ολόκληρης της Πατριωτικής Κύπρου. Όλοι, εκτός από σας κύριοι υπερ-εθνικόφρονες του γλυκού νερού. Ήταν ένας αγώνας, στον οποίο είχαμε τονίσει απροκάλυπτα, με την προκήρυξη που εξεδώσαμε πως ένας ήταν ο σκοπός μας. να διαδηλώσουμε ΕΙΡΗΝΙΚΑ τους εθνικούς πόθους του λαού μας, να δώσουμε στον επίσημο επισκέπτη να αντιληφθεί καλά πως στον τόπον αυτόν κατοικεί ένας λαός που δεν έμαθε να παζαρεύει τα εθνικά του δίκαια, και να αναφέρει τον προϊστάμενο του και στη Βρετανική Κυβέρνηση, πως εδώ στην Κύπρο, ο Ελληνικός λαός, ένα πράμα ποθεί και για ένα πράμα ζη και αγωνίζεται να ενωθεί με την Ελλάδα".

Ήταν ο Αύγουστος του **1944**. Ήταν τότες ακριβώς που η κυβέρνηση εθоруβήθηκε με το δίκαιο της αυτή και ζήτησε να πάρει ένα σωρό "προληπτικά" μέτρα για

να ματαιώσουν τις εκδηλώσεις του λαού. Αυτές οι εκδηλώσεις δεν της σύμφεραν φυσικά. Και πήρε τα μέτρα της. Ο λαός όμως στάθηκε με σύννεση. Δεν δέχτηκε την πρόσκληση. Ο σκοπός του δεν ήταν ποτέ να τραβήσει σε δρόμους, που ποτέ δεν τους διανοήθηκε. Ο σκοπός του ήταν μονάδα να εκφράσει τα εθνικά του αισθήματα. Οι άλλοι δρόμοι ήταν "επιθυμητοί" για άλλους: Για το ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ "ΕΘΝΙΚΟΝ" ΚΟΜΜΑ, για το Κόμμα του κ. Θ. Δέρβη που ήλπισε τότες ένα νέο **1931**, που θα οδηγούσε σε καινούργιες συμφορές το λαό μας και θα διαιώνιζε τη σκλαβιά του.

Δεν αρέσει όμως σε μας να λέμε κάτι δίχως και να το στηρίζουμε. Γι'αυτό θα στηρίξουμε τα λεγόμενα μας. Ολοι θα συμφωνούν ότι η Κυβέρνηση θα παρακολουθούσε στενά την κατάσταση τότες. Να λοιπόν τι αναφέρεται επί λέξει σε μια μυστική υπεύθυνη έκθεση, αναφερομένην "στην περίοδο τη λήγουσα την **12ην** μεσημβρινήν της **1ης** Σεπτεμβρίου".

Ετσι το Κόμμα (το ΑΚΕΛ) ύστερα από τα προληπτικά μέτρα της Κυβέρνησης "απεφάσισε ότι η φρηνιμάδα ήταν η καλύτερη ανδρεία που έχει να επιδείξει... Θα ήταν λάθος βέβαια να συμπεράνουμε ότι η ματαίωση των σχεδίων του Κόμματος ελάττωσε την δύναμη του. Αντίθετα, ΑΠΕΚΤΗΣΕ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΩΡΑ στα μάτια του λαού, από ότι θα είχε, αν λάμβαναν χώραν οι διαδηλώσεις της **28ης** Αυγούστου, όπως σχεδιάστηκε προηγουμένως. Το Κόμμα δεν επανέλαβε τα λάθη των ταραχών του **1931** ΟΠΩΣ ΗΛΠΙΖΕ το ΕΘΝΙΚΟΝ ΚΟΜΜΑ. Δεν έπραξαν ούτε εμπρησμούς ούτε ταραχές. Δεν έδωσε αφορμήν ΓΙΑ ΑΝΤΙΠΟΙΝΑ που θα μπορούσαν να αναβάλουν ακόμη πιο πολύ την παραχώρηση της Ενωσης..."

Ωστε ηλπίσατε, κ. Δέρβη- και σεις και το Κόμμα σας, σε νέο **1931**, ηλπίσατε σε εμπρησμούς και ταραχές που θα έδιναν "αφορμήν για αντίποινα και αναβολή της Ενώσεως". Πολύ καταπληκτικά πράγματα για σας κύριοι εθνικόφρονες. Πώς τα συμβιβάζετε τώρα όλα αυτά με την υπέρ-εθνικοφροσύνη σας είμαστε περίεργοι να το

μάθουμε.

Μα δεν είναι μονάδα αυτό. Όταν ο λαός ετοιμαζόταν τον ιστορικών εκείνον Αύγουστον να διαδηλώσει τα εθνικά του αισθήματα, ο κ. Δέρβης και η παρέα του, κτύπησαν τον λαό στα νώτα. Τον κτύπησαν με προκήρυξη τους που δημοσιεύτηκε στον "Πυρσό" στις **15 Αυγούστου 1944**. Την προκήρυξιν αυτήν την αναφέρει μετά πολλής ικανοποίησεως (γι' αυτό δεν αμφιβάλλομεν) η μυστική έκθεσις".